

[Bjørn Poulsen]

betale for i det hele taget at kunne få den nødvendige serviceydelse fra det offentlige. Der er noget, vi er nødt til at kigge på, og jeg tror såmænd også, man ved at gå positivt ind i forhandlinger med de forskellige personaleorganisationer kan komme et stykke videre end den enlige aften eller sene eftermiddag om ugen som åbningstid for mennesker, der har en normal arbejdsdag, således at flere af os får mulighed for at komme de steder.

Man taler meget om indførelsen af ny teknologi. Jeg har tidligere sagt til finansministeren, at vi ikke har noget imod moderne teknologi. Hvis teknologi kun behøver hudløse rationaliseringer, er det uden os, men er det virkelig et forsøg på at få et bedre produkt ud af det, vil vi gerne være med. Det kan naturligvis give nogle problemer med hensyn til, at der er brug for færre mennesker, men så synes jeg, de færre mennesker skal bruges til at forbedre servicen, og ud over det mener vi, at den dag vi bliver så fornuftige her i landet, at vi får sat arbejdstiden ned, så vil nogle af de problemer også forsvinde.

Der er nogle ting, som jeg vil vende mig meget stærkt imod. Den individuelle lønfastsættelse, som man taler om, er for os uacceptabel – den minder alt for meget om akkordsystemer – og det samme gælder disse personlige tillæg, som vi jo har et andet ord for, som jeg ikke kan tillade mig at bruge her fra denne talerstol. Den form for løntillæg o.lign. synes vi ikke om. Noget helt andet er, at det i første række er overenskomststof, og derfor vil vi overlade det til organisationerne.

Til sidst vil jeg sige: vi får ikke nogen bedre offentlig service, hvis de mennesker, der skal yde servicen, skal ligge vandret i luften på grund af tidsmæssigt og arbejdsmæssigt pres, og hvis man vil tale om en forbedret service i det offentlige ved hjælp af modernisering, skal det være den form for modernisering, der giver folk bedre tid til at give den bedre service. Ellers er det spild af gode kræfter og masser af tid, og det synes jeg ville være synd ud fra det meget store forarbejde, der er lavet. Der er så mange positive ting i det, når det kommer til stykket, at hvis vi havde et bedre folketing, tror jeg, man kunne lave fantastisk mange gode ting ud af det.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil allerførst takke finansministeren for redegørelsen. Det er jo så absolut noget, vi har ventet på, og vi har ventet på det i spænding og med længsel, fordi debatten om kroner og øre jo specielt har været denne regerings mål og også har optaget megen tid, men denne her anden side af den politik, man ønsker gennemført, er faktisk så spændende, at der burde have været meget større interesse for det. Så det er mit håb, at vi kan få det til at løbe af stabelen, sådan at vi kan få en god, bred debat. Redegørelsen mangler noget konkret, den skulle have været strammere, og jeg går ud fra, at den ikke er strammere, fordi det, man ønsker, er at give et oplæg til samarbejde mellem stat, kommune og amt.

Jeg vil gerne, inden jeg går ind på spørgsmålet om de offentligt ansatte, give dem håndslag på, at dette her for CD ikke drejer sig om, hvor mange offentligt ansatte der skal være, og specielt hvor mange vi kan undvære. Nej, det drejer sig om at give et oplæg til samarbejde, for det, man ønsker her, kan slet ikke lade sig gøre, hvis ikke de offentligt ansatte får et tilbud, specielt et tilbud om både at blive hørt og at være med.

Når der tales om effektivitet i rapporten, forstår jeg også, det ikke drejer sig om at stå med et stopur, når man tager en blindtarm på kirurgisk afdeling, det drejer sig vel snarere om at få en bedre udnyttelse af de ressourcer, der er, både menneskeligt og økonomisk.

Jeg vil opholde mig lidt ved de ansatte. Muligheden for at flytte ansatte efter evner vi på med glæde, for man bliver låst fast i dag i systemerne. Det, der skulle blive muligt her, er at flytte efter interesse og evne. Specielt synes jeg, det er godt, hvis der bliver mulighed for prøveansættelse og åremålsansættelse, for vi har alle sammen været ude for i det stive system, at der sidder nogle mennesker, som man ikke kan flytte på nogen mulig måde og slet ikke hen til det, de måske egnede sig til, og så gror de fast og stopper for de ideer, der kommer frem nedfra.

Der bliver også talt om bedre uddannelse og efteruddannelse. Det er jo sådan i dag, at der specielt på mellemliderstadiet sidder mange, som slet ikke er uddannet til at være